

บทที่ 2: ทำไมทุกอย่างถึงดูพังไปหมดแบบนี้?

เวลาเราดูโลกใบนี้ เรามองเห็นถึงความสวยงามนะ แต่เราก็เห็นความเจ็บปวดด้วยเช่นกัน ผู้คนทำร้ายกัน ครอบครัวแตกแยกกัน ความโลภทำให้เกิดความทุกข์ ความกลัวและความโกรธอยู่ในใจเรา เราสงสัยว่า "ทำไมชีวิตถึงเป็นแบบนี้?"

พระคัมภีร์ของพระเจ้าบอกความจริงกับเราตรงๆ เลย พระเจ้าสร้างโลกขึ้นมาอย่างดี มนุษย์ถูกสร้างมาเพื่อให้เชื่อใจพระเจ้า เดินไปกับพระเจ้า และรักกันและกัน แต่คนเรากลับเลือกอีกทางหนึ่ง

พระคำของพระเจ้าบอกเราว่ามนุษย์คู่แรกหันหลังเดินหนีจากพระเจ้า (ปฐมกาล 3) พวกเขาอยากตัดสินใจเองว่าอะไรถูกอะไรผิด พวกเขาอยากใช้ชีวิตโดยไม่มีพระเจ้า การเลือกแบบนี้เรียกว่า บาป

บาปไม่ใช่แค่การทำอะไรไม่ดี บาปคือการทำลายความเชื่อใจที่มีต่อพระเจ้า บาปคือการหันหนีจากพระองค์ผู้ที่ให้ชีวิตกับเรา

เวลาคนหันหนีจากพระเจ้า บางอย่างในตัวเขาก็เริ่มพังลง ความกลัวเข้ามา ความอายเข้ามา ความเห็นแก่ตัวก็เข้ามาด้วย แล้วความพังนี้ก็แผ่ขยายออกไป

พระคำของพระเจ้าบอกว่า "เพราะว่าทุกคนได้ทำบาป (เคยทำบาป) และขาดจากพระสิริ (ความรุ่งเรือง งดงาม และยิ่งใหญ่) ของพระเจ้า" (โรม 3:23) นั่นหมายความว่ามนุษย์ทุกคนได้รับผลกระทบหมดเลย ไม่มีใครสมบูรณ์แบบ ไม่มีใครหนีพ้นด้วย

บาปไม่ได้ทำร้ายเราแค่ครั้งเดียวนะ บาปก็เกาะไว้อย่างเหนียวแน่น พระเยซูบอกว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ทุกคนที่ทำบาปก็เป็นทาสของบาป" (ยอห์น 8:34) นั่นหมายความว่าบาปจับเราเอาไว้ เราอยากทำดีแต่ก็ทำไม่ได้ เราอยากมีสันติสุขแต่ใจเรากลับวุ่นวาย เราอยากมีอิสระแต่ก็รู้สึกเหมือนติดกับดัก

หลายคนพยายามแก้ปัญหานี้ด้วยกำลังความสามารถของตัวเอง เราพยายามเป็นคนที่ดีขึ้น เราพยายามทำตามคำสอนดีๆ เราพยายามฝึกระเบียบวินัยและรู้จัก

บังคับควบคุมตัวเอง สิ่งที่เราทำเหล่านี้ช่วยได้บ้างนะ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถรักษา และแก้ไขปัญหาที่ลึกที่สุดได้

พระคัมภีร์บอกว่าปัญหามันไม่ได้อยู่แค่ภายนอก ปัญหามันอยู่ลึกข้างในจิตใจ เราเลย พระคำของพระเจ้าบอกว่า "จิตใจมนุษย์นั้นล่องลอยยิ่งกว่าสิ่งใดทั้งหมดและมีความชั่วร้ายอย่างยิ่ง" (เยเรมีย์ 17:9) ความโกรธ ความภูมิใจ ความอิจฉา และความกลัว ล้วนมาจากใจนี้แหละ

นี่คือเหตุผลว่าทำไมแค่มีกฎหมายถึงไม่พอ นี่คือเหตุผลว่าทำไมแค่พยายามเองถึงไม่พอ นี่คือเหตุผลว่าทำไมแค่มีการศึกษาอย่างเดียวถึงไม่พอ ใจของเราต้องการการรักษา

ความพั่งนี้ส่งผลกระทบต่อทุกอย่างและทุกด้านของชีวิต มันส่งผลต่อครอบครัว มันส่งผลต่อชุมชน มันส่งผลต่อโลกทั้งใบเลย พระคำของพระเจ้าบอกว่า "สรรพสิ่งที่ทรงสร้างนั้นกำลังร้องครวญครางด้วยความเจ็บปวด" (โรม 8:22) นี่คือนิยามของสิ่งที่ทำให้โลกรู้สึกหนักอึ้ง นี่คือนิยามที่ทำให้เรารู้สึกถึงความเจ็บปวดอยู่ทุกที่

คำถามชวนคิด

1. เมื่อมองดูโลกรอบตัวหรือชีวิตของเราเอง เราเห็น "ความพั่ง" ที่บทนี้พูดถึงได้จากที่ไหนบ้าง
2. บทนี้บอกว่าบาปไม่ใช่แค่การทำให้สิ่งไม่ดี แต่คือการหันหนีจากพระเจ้าและทำลายความเชื่อใจที่มีต่อพระองค์ ความหมายนี้ต่างจากที่เราเคยเข้าใจเรื่องบาปอย่างไร
3. เราเคยพยายามเปลี่ยนตัวเองให้ดีขึ้นด้วยกำลังของตัวเองไหม ผลเป็นอย่างไร และทำไมบทนี้จึงบอกว่าใจของเราต้องการการรักษา